

Algorytmy i Struktury Danych II

ZESTAW 02

Autor: Marcin WOLSKI

(A) Funkcje hashujące

Funkcje hashujące implementujące przyporządkowanie dla zbiorów:

- a) liczb całkowitych $n, n + 1, n + 2, \dots, m$ gdzie $n < m$

```
int generateIndex (int number, int first) {  
    return number - first;  
}
```

- b) liczb całkowitych $n, n + 2, n + 4, \dots, m$ gdzie $n < m$

```
int generateIndexEven (int number, int first) {  
    return (number - first)/2;  
}
```

- c) liter a, b, c, \dots, z bez polskich znaków ą ǫ ą ś ł ż ź ć

```
int generateIndexLetter (char letter) {  
    return letter - 'a';  
}
```

W C++ zmienna znakowa przechowuje wartość ASCII. Na przykład wartość ASCII znaku "a" wynosi 97, "b" wynosi 98 itd. Wykorzystujemy ten fakt do przypisywania miejsca w tablicy hashującej.

- d) dwuliterowych napisów, gdzie każda litera jest z zakresu $a - z$ bez polskich znaków ą ǫ ą ś ł ż ź ć

```
int generateIndexLetterPair  
    (char letter1, char letter2) {  
    return (letter1 - 'a')*26 + (letter2 - 'a');  
}
```

(B) Typ danych setHashed

Typ danych setHashed, wykorzystujący haszowanie otwarte, reprezentuje matematyczny zbiór oraz operacje które dla dwóch zbiorów realizują:

- sumę zbiorów
- część wspólną zbiorów
- różnicę zbiorów
- sprawdzanie identyczności zbiorów

oraz dla elementu zbioru realizują:

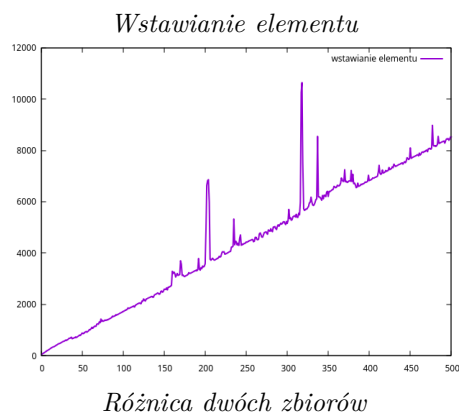
- wstawianie elementu do zbioru
- usuwanie elementu ze zbioru
- sprawdzanie czy element należy do zbioru

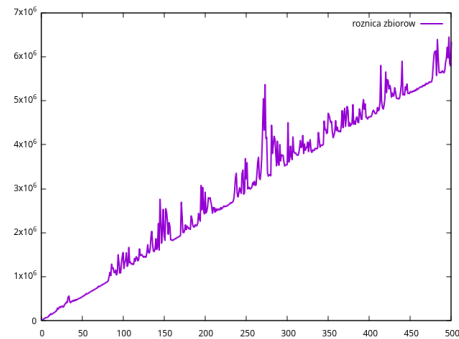
Badanie złożoności operacji

Czas wykonania operacji zmierzony został dla zbiorów o rozmiarach $[1, 500]$. Dla każdej wielkości obliczona została średnia z 1000 powtórzeń działania. Wygenerowane zostały pliki z danymi które zwizualizowane zostały za pomocą programu gnuplot.

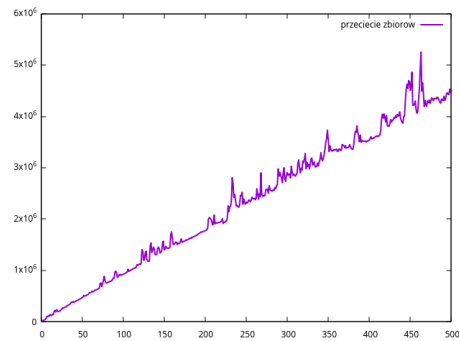
Wykresy

Pionowa oś - czas w nanosekundach
Pozioma oś - rozmiar problemu

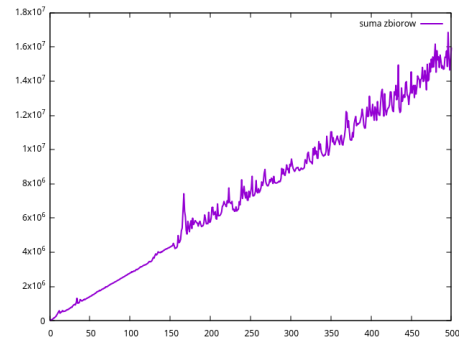

Przecięcie dwóch zbiorów

Suma dwóch zbiorów

(C) Porównanie implementacji

Porównanie implementacji zbioru z zadań A i B z zestawu 1 i zbioru haszującego z zadania B z obecnego zestawu.

Wartości zbioru z zadania A z pierwszego zestawu nie są związane z konkretnymi kluczami. Są poindeksowane sekwencyjnie w tablicy. Randomowy dostęp do elementu wynosi $O(1)$, a do konkretnego elementu (musi przeszukać tablicę po kolei) wynosi $O(n)$.

W zbiorze z zadanie A z pierwszego zestawu wartości również nie są powiązane z kluczami. Dostęp jest sekwencyjny (przeszukiwanie od pierwszego węzła).

Zbiór hashujący, dzięki cechom słownika (tablicy asocjacyjnej), pozwala na szybkie wstawianie, wyszukiwanie i usuwanie. Przy każdej operacji odwołujemy się do indeksu zwróconego przez funkcję haszującą. Zbiór haszujący zaimplementowany został na bazie tablicy list wiązanych.

Przy przeszukiwaniu, w najgorszym przypadku wszystkie klucze wskazują na jeden slot tablicy i struktura staje się porównywalna do listy wiązanej. To oznacza że operacje mają złożoność $O(n)$.

Zakładając jednak, że klucze są rozmieszczone równomiernie, można oczekiwać złożoności wynoszącej $O(1)$.

Której implementacji najlepiej użyć?

W przypadku gdy w naszym zbiorze dane posiadają charakterystyczny klucz który je definiuje, lepiej wykorzystać zbiór haszujący. Dostęp do konkretnego elementu będzie wynosił $O(1)$ przy równomiernie rozłożonych wartościach.

Jeśli zależy nam bardziej na dostępie do randomowego elementu w zbiorze, lepiej wykorzystać `setSimple`, złożoność $O(1)$.

Jeśli randomowy dostęp nie jest istotny i wartości nie są powiązane z kluczami, a zależy nam na dynamicznym zbiorze (łatwe usuwanie, dodawanie), możemy wykorzystać `setLinked`.